

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/18/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011658
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3125011658.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Miroslavy Šibíkovej a Mgr. Martina Vozára v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., B. E. XXXX/XX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 18. februára 2026, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Pp/118/2025 zo dňa 26. novembra 2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 67 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 415 ods. 1 Trestného poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., p o d m i e n e č n e p r e p ú š ť a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35Tk/2/2019 zo dňa 26.03.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/24/2021 zo dňa 26.01.2022 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35Tk/2/2019 zo dňa 23.05.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/63/2025 zo dňa 30.09.2025.

Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona odsúdenému sa u r č u j e skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky a súčasne sa n a r i a ě u j e probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 3 (tri) roky a zároveň sa odsúdenému u k l a d á j ú v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenia a povinnosti :

- podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Pp/118/2025 zo dňa 26. novembra 2025 bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., p o d m i e n e č n e p r e p ú š ť a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35Tk/2/2019 zo dňa 23.05.2025.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona odsúdenému u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky a súčasne n a r i a ě u j e probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 3 (tri) roky a zároveň odsúdenému u k l a d á v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenia a povinnosti:

- podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona zákaz požívania alkoholu a návykových látok,
- podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia. Ďalej uviedol nasledovné:

„Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Ilava vyplýva, že u odsúdeného je resocializačná prognóza menej priaznivá z dôvodu stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

Som toho názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného pomenované v samotnom hodnotení riaditeľa ÚVTOS Ilava, menej priaznivú resocializačnú prognózu z dôvodu stredného rizika recidívy. Mám za to, že pri posudzovaní, či možno od odsúdeného v budúcnosti očakávať, že povedie riadny život, je potrebné prihliadať aj na hodnotenie ústavu, z ktorého však takéto očakávania nie sú zrejme.

Súd sa pri svojom rozhodovaní vychádzal z postoja odsúdeného ku spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej má odsúdený trvale kritický postoj a neodporúčacie stanovisko ústavu považoval súd striktné formalistické, znevýhodňujúce postavenie odsúdeného. Uvedenú argumentáciu však považujem za zľahčujúcu. Som toho názoru, že práve ústav na výkon trestu a jeho pedagógovia, ktorí sú v každodennom kontakte s odsúdeným vedia najpresnejšie popísať jeho správanie a teda aj predikovať, či od odsúdeného vzhľadom na jeho správanie vo výkone trestu možno očakávať, že po prepustení na slobodu povedie riadny život. Na názor ústavu by mal preto podľa môjho názoru súd prihliadať významnejšou mierou o to viac keď ústav konštatuje menej priaznivú resocializačnú prognózu z dôvodu stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

Zo zmyslu inštitútu podmieneného prepustenia vyplýva, že podmienené prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmienené prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.

Vzhľadom na uvedené som toho názoru, že najmä s poukazom na menej priaznivú resocializačnú prognózu, u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady.

Vzhľadom na vyššie uvedené n a v r h u j e m, aby Krajský súd Trenčín napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trenčíne spisová značka 2Pp 118/2025 zo dňa 26.11.2025 zrušil a aby zamietol návrh odsúdeného na jeho podmienené prepustenie.“

K dôvodom sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený prostredníctvom obhajcu a uviedol nasledovné:

„Z odôvodnenia podanej sťažnosti je zrejme, že sťažnosť je podaná čisto formálne bez akýchkoľvek objektívnych konkrétnych skutočností, podľa ktorých by malo byť napadnuté uznesenie súdu nesprávne.

Prokurátor pri svojej sťažnosti bez akejkoľvek opory v iných dôkazoch a preukázaných skutočnostiach prevzal za jedinú sťažnostnú námietku len tvrdenie ÚVTOS Ilava v hodnotiacej správe z 27.10.2025, že resocializačná prognóza u odsúdeného je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, na ktorú mal súd prihliadať a zamietnuť žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie.

Tu poukazujeme na to, že tento záver v hodnotiacej správe a ani v odôvodnení sťažnosti prokurátora nie je vôbec zdôvodnený a nie je nikde uvedený na základe čoho a akých konkrétnych skutočností dospel ústav a následne prokurátor k tomuto záveru.

Ak by sme pripustili takúto argumentáciu prokurátora tak by prakticky o podmiennečnom prepustení odsúdeného na slobodu rozhodoval ústav a nie súd čo je absurdné a pokiaľ prokurátor v závere uvádza, že najmä s poukazom na menej priaznivú resocializačnú prognózu u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, tak ak prokurátor uvádza najmä iné dôvody pre takýto záver nie sú v sťažnosti vôbec uvedené teda je zrejmé, že toto má byť jediným dôvodom podanej sťažnosti, s ktorým sa naopak súd vo svojom uznesení z 26.11.2025 náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal kedy prihliadal na všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré mal z vykonaného dokazovania v predmetnej veci k dispozícii a dospel nepochybne k správneému záveru, ktorý aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Navrhujeme preto, aby nadriadený súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.“

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná, avšak z iných dôvodov, než sú uvádzané v sťažnosti, menovite z dôvodu, že výroková časť napadnutého uznesenia trpí po obsahovej stránke nedostatkami.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zák. osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky prokurátora v tom smere, že u odsúdeného neboli splnené materiálne podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie, s týmito sa krajský súd po preskúmaní veci nestotožnil, pričom v plnom rozsahu poukazuje na správne a najmä podrobné odôvodnenie napadnutého uznesenia. K tomu krajský súd dodáva, že splnenie týchto zákonných podmienok je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade

s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmieňané prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmieňanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmieňaného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmieňane prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmieňané prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 67 ods. 1 Tr. zák.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu v zmysle § 67 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmieňané prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvýkrát vo výkone trestu, je dlhodobou stabilizované a na požadovanej úrovni. Nemožno tiež opomenúť, že odsúdený aktuálne vykonáva trest v minimálnom stupni stráženia. Z týchto dôvodov sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu došlo k zlepšeniu, čoho prejavom je dodržiavanie ústavného poriadku a kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplývalo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmieňané prepustenie. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že odsúdený má v odpise z registra trestov evidovaný iba 1 záznam týkajúci sa jeho trestu odňatia slobody, ktorý aktuálne vykonáva pre spáchaný obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi. Odsúdený tento trest už vykonal v pomerne dostatočnej dĺžke (v 3/4 ku dňu 13.01.2025), pričom počas výkonu trestu si uvedomil následok trestného činu, ktorého sa dopustil, čím dospel nielen ku kritickému postoju k spáchanej trestnej činnosti (trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi), ale aj k vytvoreniu si životných ambícií vedúcich k správne budúceho fungovaniu jeho riadneho života. S ohľadom na uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že okresný súd sa zaoberal skutočnosťami svedčiacimi tak v prospech, ako aj v neprospech odsúdeného,

na rozdiel od prokurátora, ktorý poukázal len na negatívne poznatky vyplývajúce z hodnotenia ústavu (menej priaznivá resocializačná prognóza odsúdeného z dôvodu stredného rizika recidívy a neodporúčacie stanovisko ústavu). Okresný súd súčasne zrozumiteľne vysvetlil, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život.

Preto je aj podľa názoru krajského súdu možné a dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého trestu odňatia slobody. Z pohľadu vyššie uvedených skutočností a dôvodov sťažnosti prokurátora krajský súd nevidí „rozumný dôvod“, v zhode s názorom okresného súdu, na zamietnutie návrhu odsúdeného.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Krajský súd k dôvodom svojho postupu podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. uvádza, že napriek vyššie uvedených skutočnostiam výroková časť napadnutého uznesenia trpí po obsahovej stránke nedostatkami.

Pri skúmaní správnosti napadnutého uznesenia krajský súd zistil, že okresný súd pochybil, keď vo výrokovej časti opomenul uviesť nielen príslušné zákonné ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorých skúmanie v spojení s ustanovením § 67 ods. 1 Tr. zák. na účely meritórneho rozhodnutia vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ale opomenul uviesť aj všetky podstatné (meritórne) rozhodnutia v trestnej veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 35Tk/2/2019, ktorými bolo v čase rozhodovania okresným súdom o podmiennečnom prepustení v ich súhrne právoplatne rozhodnuté o vine, treste a ochranných opatreniach vo vzťahu k odsúdenému, a tiež pri ukladaní obmedzenia odsúdenému vo výroku neuviedol v úplnom znení celé zákonné znenie ustanovenia § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Tieto pochybenia odôvodňujú zrušenie napadnutého uznesenia na základe sťažnosti prokurátora za súčasného rozhodnutia vo veci krajským súdom, pretože okresným súdom vykonané dokazovanie tvorí dostatočný podklad pre kladné rozhodnutie o návrhu odsúdeného.

Na základe vyššie uvedeného preto krajský súd, po zrušení napadnutého uznesenia v celom rozsahu, rozhodol sám o podmiennečnom prepustení odsúdeného, vychádzajúc vo výroku aj z príslušných zákonných ustanovení a meritórnych súdnych rozhodnutí. Krajský súd, v zhode s názorom okresného súdu, súčasne odsúdenému určil primeranú skúšobnú dobu a nariadil nad ním probačný dohľad, ktoré vzhľadom k osobe odsúdeného, jeho pomerom, jeho predchádzajúcej trestnej minulosti a povahe spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, ako aj s prihliadnutím na predpokladaný koniec výkonu trestu odňatia slobody (dňa 13.07.2027) považoval za primerané. Krajský súd mu súčasne počas uloženého probačného dohľadu ustanovil aj primerané obmedzenie a primeranú povinnosť, ktoré mu už ustanovil v napadnutom uznesení okresný súd, keďže sťažnosť podal iba prokurátor, a to v neprospech odsúdeného, teda odsúdenému bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a na okresným súdom správne preukázané polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ktoré by mali eliminovať možné rizikové faktory u odsúdeného.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná, avšak z iných dôvodov, než sú uvádzané v sťažnosti, rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.